

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Ewa Madera

po rozpoznaniu w dniu **26 czerwca 2013 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. U.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.**

o emeryturę

na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego

w R. z dnia 6 listopada 2012 r. IV U 1289/12

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie umorzył postępowanie w sprawie z odwołania J. U. od decyzji ZUS Oddziału w J. z dnia 21 czerwca 2012 r., odmawiającej na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, prawa do emerytury. Sąd I instancji wskazał, że wobec cofnięcia odwołania, wydanie wyroku stało się zbędne.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca uznał je za krzywdzące, ponieważ w jego ocenie spełnia wszystkie warunki do wcześniejszej emerytury, w szczególności posiada staż pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca przedstawił przebieg swojego zatrudnienia, podając nazwy zakładów pracy i zajmowanych stanowisk oraz okresy zatrudnienia.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy jest uzasadnione i skutkuje wydaniem orzeczenia kasatoryjnego.

Treść zażalenia J. U. na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 6 listopada 2012 r. o umorzeniu postępowania wskazuje na wolę wnioskodawcy odwołania oświadczenia woli o cofnięciu odwołania od odmownej decyzji ZUS Oddziału w J. z dnia 21 czerwca 2012 r. w przedmiocie prawa wnioskodawcy do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Przypomnieć należy, że cofnięcie odwołania, dokonane przez wnioskodawcę na rozprawie w dniu 6 listopada 2012 r. należy oceniać przy uwzględnieniu przepisu art. 469 kpc, nakazującego badanie skutków związanych z podjęciem wymienionych w nim czynności dyspozytywnych w aspekcie słusznego interesu ubezpieczonego. Zdaniem Sądu Apelacyjnego zaskarżone postanowienie zostało wydane bez dokonania takiej oceny, a aprobata Sądu I instancji dla rezygnacji wnioskodawcy z uzyskania zmiany niekorzystnej dla niego decyzji, stanowi – w okolicznościach faktycznych

sprawy – naruszenie obowiązku oceny słusznego interesu, jakim jest szybkie i skuteczne nabycie świadczenia. Konkluzję taką uzasadnia zapis przebiegu posiedzenia, odbytego w dniu 6 listopada 2012 r., który wskazuje również na to,

że wnioskodawca nie miał pełnej wiedzy na temat postępowania przed sądem ubezpieczeń społecznych, w szczególności zasad przeprowadzania dowodów, ani też odnośnie konsekwencji cofnięcia odwołania.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł, jak w sentencji na podstawie art.

386 § 4 kpc w związku z art. 397§ 2 kpc.